

[Arbejdsministeren]

altså sige, at der er en chance for, at vi kan få et flertal for den del af forslaget bestående af regeringspartierne, Det Radikale Venstre og SF. Det synes jeg ville være godt og konstruktivt, så jeg vil meget gerne medvirke til de undersøgelser, der skal til, for at et sådant flertal kan skaffes.

På nuværende tidspunkt ligger det lidt vanskeligere med at skaffe flertal for den del af forslaget, der drejer sig om delpensionsordningen, og derfor vil jeg koncentrere mine følgende bemærkninger om den del af forslaget.

Jeg vil for det første gerne give hr. Taanquist en chance for at lægge op til en revurdering af Socialdemokratiets holdning. Hr. Taanquist sagde, at Socialdemokratiet ikke kunne acceptere, at man griber ind i bestående overenskomster. Jamen så vil jeg godt bede hr. Taanquist om én gang til at foretage en meget grundig vurdering af lovforslaget, for så vil det klart fremgå, at vi ikke griber ind i eksisterende overenskomster. Dette er et forslag, som respekterer eksisterende overenskomster, og der er derfor, synes jeg, grund til, at Socialdemokratiet overvejer med sig selv, om ikke, så længe vi nu har delpensionsordningen – og den tror jeg at vi har meget længe, men det skal jeg vende tilbage til – den tiendedel af lønmodtagerne, som ikke har muligheden for at komme på delpension, skal have den på samme måde som de ni tiendedele, der har denne mulighed. Det er simpelt hen et spørgsmål om, hvorvidt den ene tiendedel af lønmodtagerne skal have de samme chancer som det store flertal af lønmodtagerne.

Jeg har normalt forstået Socialdemokratiets holdning sådan, at man arbejder for, at lønmodtagerne skal have lige gode muligheder. Der er så nogle lønmodtagere, der gerne vil bruge muligheden for at komme på delpension, men en tiendedel af dem har ikke chancen. Ville det ikke være rimeligt, om Socialdemokratiet overvejede, om dette mindretal af lønmodtagere skulle have den samme chance som det store flertal af lønmodtagere?

Fru Kirsten Lee omtalte spørgsmålet om fiskeskippere og var inde på, om der ikke var andre end fiskeskipperne, der skulle have den samme mulighed. Det tror jeg der er, men vi må erkende, at hvis vi skal gennemføre regler vedrørende midlertidig ledighed for selvstændige, så disse bliver nogenlunde ligestillet mulighedsmæssigt med lønmodtagerne, skal vi være

sikre på, at det er regler, der ikke kan misbruges. Dette er grunden til, at vi har etableret et udvalgsarbejde, hvor vi sammen med de to a-kasser, der er for de selvstændige, og sammen med A-Kassernes Samvirke grundigt undersøger, hvordan vi kan udarbejde kriterier, der betyder, at disse regler ikke vil blive misbrugt og dermed lagt for had. Vi har valgt ud og sagt, at vedrørende fiskeskipperne er det veldefineret, når der er tale om den slags forhindringer, som vi snakker om: isvintre og lign., og vi har følt, at det var helt på linie med, hvad vi gør i frikommuneforsøg og i andre former for lovgivning, nemlig eksperimenterer med et pilotprojekt, en vurdering af, om vi nu i praksis på dette udvalgte, veldefinerede område kan udforme regler, som kan administreres på fornuftig vis. Når vi forhåbentlig har fået det vedtaget og gennemført, håber vi også, at det kan være en vejledning for det kommende lovgivningsarbejde, hvor vi udvider til at omfatte andre grupper.

Så må jeg indrømme, at fru Lilli Gyldenkil- des indlæg var noget af det mest politisk interessante i dag, for hun appellerede meget varmt til at få skaffet et flertal af S, SF og Fremskridtspartiet. Fru Lilli Gyldenkilde brugte størsteparten af sit indlæg på denne appel, og det tror jeg i og for sig tegner godt for det politiske mønster. Det er nemlig klart, at hvis det er helt i orden og acceptabelt, at Socialdemokratiet og SF samarbejder med Fremskridtspartiet på dette område, hvor er så holdbarheden, når f.eks. SF og Socialdemokratiet bebrejder De Radikale, at de på nogle punkter stemmer for lovforslag, som også støttes af Fremskridtspartiet? Jeg vil altså ikke på nogen måde bebrejde fru Lilli Gyldenkilde denne appel. Jeg synes, det drejer sig om at skaffe et flertal på den måde, som man nu engang kan skaffe det, og det vil altså sige, at hvis vi en gang imellem skulle komme i den situation, at det er De Radikale og Fremskridtspartiet, der kommer til at stemme sammen, er der heller ikke nogle fra venstrefløjen, der vil bebrejde de to partier det. Det synes jeg er politisk interessant, og det synes jeg er rimeligt hensigtsmæssigt i forbindelse med den kommende offentlige debat.

Jeg har i hvert fald tænkt mig, at jeg vil tage fru Lilli Gyldenkil- des indlæg og markere det med gult, og så vil jeg sætte det op i glas og ramme på mit kontor og tage det frem, hver gang jeg får brug for denne argumentation. Tak til